

Hälsning

från Sveriges Kirurgiska Sällskapsförbund

Göra något...

Göra något färdigt –
göra något bra –
skriva något vackert,
som någon ville ha...

Göra något viktigt –
som att så och skörda,
vara vän åt någon –
lätta någons börda...

Sprida lite värme
där det blivit kallt...
hjälpa någon hoppas –
det betyder allt.

Ur "Silver" av Yvonne Malm

Ur innehållet:

Bokrecension "Dokotela" s 3

Böjda knän s 6

Kursdag International Saline s 8

Ordföranden har ordet

Ännu en sommar börjar gå mot höst. Hoppas ni alla kära vänner i SKSF har haft en skön sommar med vila och avkoppling. Många av oss har varit på någon konferens och fått uppleva hur Gud kommit nära med sin Andes kraft och ser fram emot hösten med glädje och nya krafter.

Min sommar blev inte riktigt som jag tänkt mig. Som jag skrev i förra Hälsning bröt jag ju min högra axel och den har tagit tid att läka. Jag har fortfarande besvär med nedsatt känsel och kraft i fingrarna. Man har gjort en karpaltunnelklyvning men utan större resultat. Tack alla ni som bätt för mig. Fortsätt med det! Jag måste erkänna att jag varit otålig på Gud som dröjt med bönesvaret. Men vännen Elly Kvissberg gav mig hälsningen en gång "Jesus kommer aldrig för sent" och det vilar jag på. Gud svarar, jag vet det, när Hans tid är inne.

Vi ser fram emot Saline-kursen i Göteborg den 19 september och hoppas på en god avslutning från hela Norden. Ha den med i dina förböner så att den kan resultera i att vi kan ha dagkurser på andra ställen under vintern.

I tidningen finns också en recension av Dr Lennart Karlssons bok Dokotela. Den är sannerligen läsvärd. SKSF planerar för en kvällssamling med Lennart och Linnéa den 21 november i Aneby Allianskyrka. Då får Lennart också visa en film som Henric Grännö från Jönköping gjorde tidigare under året nere i Sydafrika.

Dikten Larmrapport hörde jag författarinnan läsa en gång på en gudstjänst i vår Sommar-

kyrka. Jag tyckte den var så bra. Vi funderar nog alla mer eller mindre i dessa banor.

Visst är det viktigt hur vi lever och förvaltar vår värld. Men jag tror vi skulle på ett ännu aktivare sätt be Gud om ledning hur vi ska handla med naturresurser och i olika situationer.

Tyvärn styrs vårt handlande många gånger utifrån själviska begär och tyckanden. Vi kanske även i det avseendet behövde ödmjuka oss och på våra böjda knän be om nåd att kunna lyssna in Guds plan med våra liv här på jorden. Vi vet ju att Jesus ska komma tillbaka en dag och den dagen är nog närmare än vi tror. Tanken på Jesu återkomst skulle göra oss väntande så vi är beredda den dagen det sker. Och även göra oss ännu mera brinnande i vårt vittnande så vi får vinna fler för Kristus innan det blir för sent. Må Gud hjälpa oss därtill.

Varma hälsningar,

Barbro Fritz

Hälsning

från

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Västerlånggatan 22, 578 33 ANEBY
Tel. 0380 - 402 46

Ansvarig utgivare

Barbro Fritz, adress som ovan

I redaktionen

Barbro Fritz, Gunhild Bratt,
Majken Hagvil, Ingrid Rydell

Prenumerationsavgift valfritt belopp
Tidningen utkommer med 4 nr per år
Manus till nästa nr senast den 30 okt 2009

Gåvor sändes till

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Plusgiro 13 87 37 - 2

Hemsida på Internet

www.kristenivarden.nu

Vi tackar för gåvor

Inkomster 2:a kvartalet 2009

SKSF, gåvor	22 721,00
HCFI, gåvor	600,00

Summa: 24 721,00

Utgifter 2:a kvartalet 2009

Avgifter Plusgirot	598,00
Porto, telefon, papper	408,00
Gåva till Erasmia Grim	1 150,00

Summa: 2 156,00

”Dokotela

Ett liv som läkare i Sydafrika”

Dokotela Ett liv som läkare i Sydafrika är titeln på en bok skriven av doktor Lennart Karlsson. Han skriver själv i förordet att boken egentligen inte är en självbiografi eller memoarer i vanlig bemärkelse utan snarare en samling minnen – ”ett slags retrospektiv dagbok”.

Håkan Arenius, journalist på tidningen Nya Dagen ger en kort resumé på bokens baksida och skriver: ”Det är inte för Lennart Karlssons många möten med kändisar som Nelson Mandela, Desmond Tutu, Lady Diana och Margret Thatcher som du ska läsa boken. Inte heller för hans möten med krokodiler och annat storvilt eller med medicinmän, ministrar, polischefer, kyrkliga dignitärer och analfabeter i väglöst land – även om allt detta gör boken läsvärd. Du ska läsa den här boken därför att den låter dig slå följe med en man som i 80 år har rört sig bland hög och låg, fattig och rik, svart och vit i det Sydafrika som haft världens blickar på sig. I Sverige sågs han som medlöpare till apartheidregimen, samtidigt som samma regims säkerhetspolis bevakade honom för att han var ”Thandabantu”, mannen som älskar de svarta.

Lennart Karlssons läkarliv handlar om dramatiska operationer nästan utan utrustning lika väl som om uppbyggnad och administration av hela sjukhus och av det nya Sydafrikas sjukvårds- och socialpolitik. Det handlar om att utbilda svarta läkare och samtidigt hantera hotfulla demonstrationer och ockuperat tjänsterum. Parallellt finns berättelsen om den medicinska vetenskapens landvinningar som författaren följt på såväl gräsrots- som departementsnivå.”

Lennarts föräldrar, Naemi och Johan Karlsson var missionärer inom Svenska Alliansmissionen och stationerade i en liten by i Amsterdam i östra delen av nuvarande Mphumalanga. 1929 föddes Lennart på ett litet missionssjukhus i en by, Mahamba, som låg på gränsen mellan Sydafrika och Swaziland. Föräldrarna fick förflyttning ett par gånger under Lennarts uppväxt och familjen var också på hemmapiori i Sverige.

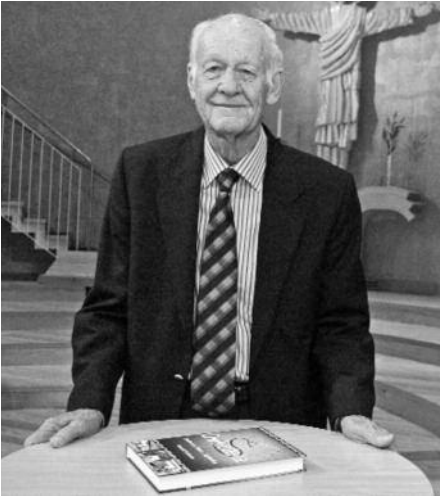

1947 var det åter dags för Sverigevistelse och det skulle bli avgörande för Lennart. De flesta missionärsbarn går igenom en protestperiod under sina tidiga tonår, man ansåg sig strängare behandlad än övriga jämnåriga. Just innan resan hem hade Lennart ett möte med Gud och kände att han skulle tjäna Gud på något sätt. Hemkommen började han studera på Kortebo Missionskola utanför Jönköping och där under en lektion kom känslan över honom att han skulle bli läkare för att kunna tjäna andra. Tillbaka i Sydafrika påbörjades medicinstudierna med allt det arbete som detta innebar.

1952 förlovade Lennart sig med Linnea Andersson, också missionsbarn och snart färdig sjuksköterska, och i december 1953 gifte de sig. 1954 var sista året av studierna och examensceremonin i University Great Hall var höjdpunkten och ett mycket minnesvärt tillfälle.

Som färdig läkare arbetade Lennart på några olika sjukhus innan han den 1 januari 1957 flyttade till White River och blev chef för Svenska Alliansmissionens 3 år gamla sjukhus där. I början av 1960 ordnades en tävling med syfte att ge sjukhuset ett nytt namn. Bland bidragen valdes namnet Themba som betyder ”att lita på/förtröstan”. Den person som kom med förslaget sade att det fanns en dubbel mening i det: Att lita på Gud men också att lita på sjukhuset och dess personal.

Åren 1958-60 blev speciella då Themba

Lennart Karlsson. Foto: Göran Engström.

Hospital byggdes till väsentligt med hjälp från Svenska Journalen här i Sverige. Margit Lindquist, maka till Harry Lindquist, Svenska Journalens ägare, dog endast 48 år gammal. För gåvor givna till hennes minne kunde kontorslokaler, 16 kirurgiska vårdplatser, en BB-avdelning med 18 sängar och en förlösningssavdelning byggas. Detta blev begynnelsen till Svenska Journalens Läkarmission. Lennart skriver att han ser det som ett stort privilegium att ha fått vara med och bidra till grundandet av Läkarmissionen.

Tiden på Themba beskriver många patientfall, möten med medicinmän, personliga upplevelser och kontakter med myndigheter. Vid den här tiden rådde apartheid i Sydafrika och Lennart ger detta stort utrymme. I Sverige nådde antiapartheid-känslorna en nära nog feberaktig nivå och många i Sverige ansåg Lennart som en medlöpare. I Sydafrika bevakades han för att han älskade de svarta. Redan i slutet av 60-talet gav regeringen indikationer om att det behövdes ett nytt sjukhus som låg på "svart" område till skillnad från missions-sjukhuset som var byggt i utkanten av White River stad. Lennart blev ombedd att vara med i ledningen för planeringen och byggandet av nya Themba och dit flyttades patienterna i december 1974 med alla strapatser det innebar.

Sista december 1975 lämnade Lennart White River och började i mars månad en tjänst som sekreterare vid hälso- och socialvårdsdepartemen-

tet inom Gazankulu homeland. Vad Lennart fick betyda för uppbyggandet av hälso- och sjukvården där kan man bara förstå en del av när man läser boken.

I juli 1980 började Lennart som biträdande professor i obstetrik och gynekologi vid universitetet Medunsa i Pretoria och fick under en 10-årsperiod vara med om att utbilda svarta läkare som han sett det stora behovet av. Senare blev han också utnämnd till biträdande rektor/vice rektor med allt vad det innebar av bekymmer i mötet med studenterna i form av bojkotter och strejker.

1990 var året då Nelson Mandela släpptes ur fängelset och samtidigt började avskaffandet av all rasdiskriminerande lagstiftning från författningen. Ett program för socio-ekonomisk utveckling planerades och fick namnet IDT, The Independent Development Trust. Fyra angelägna områden ställdes i fokus: bostäder, undervisning och yrkesutbildning, hälso- och socialvård och möjligheter till ekonomiskt bistånd. Inom IDT hade sedan Lennart sin huvuduppgift och fick därmed vara med att bygga upp det nya Sydafrika efter apartheidssystemets avskaffande. Han arbetade för IDT fram till 30 juni 1996.

Lennart Karlsson är välkänd för Hälsnings läsare genom artiklar om hans arbete bland aids-sjuka på hospice och föräldralösa barn i Sydafrika. Han och hans fru Linnea har varit med på flera av våra konferenser de senaste åren. Det är därför en stor glädje att få rekommendera hans bok *Dokotela*. Men en stor anledning till läsning av boken är också att den är en dokumentation av den omvälvande utveckling som Sydafrika har gått igenom, sett ur ett personligt upplevt perspektiv under en hel livstid.

Med boken följer en DVD av filmen "Daggröning", som spelades in 1961 av Håkan Cronstoe efter det att Themba byggts till tack vare gåvorna från Svenska Journalen. Den är också en dokumentation av Svenska Alliansmissionens arbete i Sydafrika.

Barbro Fritz

Boken och skivan kan beställas från Textorama, Box 427, 573 25 Tranås (info@textorama.se). Priset är 250 kr plus frakt, varav en summa går till aidsarbetet som Lennart och Linnéa bedriver i Sydafrika.

Nya vänner till SKSF

Vid årsmötet på Hjälmargården beslöt vi att förlägga årsmötet 2010 där också. Som talare förelaggs Mona och Björn Stockman från Frälsningsarmén i Stockholm, vilket de tackat ja till.

Mona är rektor på Frälsningsarméns officersskola, och Björn har en administrativ tjänst på högkvarteret.

Frälsningsarmén har haft ett förbund för medicinsk personal, FMP, men av ekonomiska skäl kommer detta att upphöra. Björn Stockman tog

kontakt med SKSF för att höra om möjligheten att erbjuda deras medlemmar att gå med i SKSF. Båda förbunden ingår i internationella organisationer och vill ju också vara en kontaktlänk för kristen vårdpersonal.

Tillsammans med ett informationsbrev från Björn fick varje medlem i FMP förra numret av Hälsning. SKSF ser fram emot att få hälsa många nya vänner med i vår gemenskap och även att få lära känna varann på årskonferensen 2010.

Nordisk bönekoordinator

På årsmötet diskuterades ett förslag som kommit från Inga Sörig i KriSoS i Danmark, att återigen utse en nordisk bönekoordinator. Meningen är att sända ut ett bönebrev en gång i månaden och detta ska ske via e-post. Varje land behöver då en kontaktperson som kan ansvara för utskicken. Den som blev utsedd till detta på konferensen har fått förhinder och styrelsen får ta upp frågan på nästa styrelsemöte.

Helgen efter midsommar hade KFH i Norge

sitt landsmöte och då blev det bestämt att anta Inga Sörigs erbjudande att bli bönekoordinator för Norden. Hon sammanställer de böneämne som de andra länderna sänder till henne och skickar dem sedan tillbaka till ländernas kontaktpersoner för distribution. Har du böneämnen som du vill ska vara med så sänd dem till Barbro Fritz i väntan på att en ny kontaktperson är utsedd.

Likaså om du vill stå med på utsändningslistan så kontakta Barbro, e-postadress barbrofritz@telia.com

Brit Olimstad avgår och Kristina Berg-Torskenäs ny ledare i KFH

Eivor Niklasson och Barbro Fritz representerade SKSF vid Kristen förening för helsepersoner, KFH, i Norges landsmöte sista helgen i juni. Ett 40-tal personer var samlade på Bibelskolan i Grimstad, dryga 5 mil norr om Kristiansand. Skolan ligger mycket vackert på en höjd med utsikt över havet. Motto för helgen var: Hverdagskristen i helsevesenet, och tema: Muligheter og begrensninger i en travel hverdag. Hvordan kan Guds tro gi styrke i hverdagen?

Medverkande var Marit Landro, lärare i boten med bl.a. en doktorsgrad i missiologi, som varit missionär i Afrika och nu är sjukhuspräst på Akershus Universitetssjukhus. Hennes ämne "Till välsignelse – med olika tjänster och förutsättningar" byggde mycket på egna erfarenheter och blev därför särskilt givande.

Lördagskvällen var annonserad som en festkväll. Sången och musiken stod Monica och Per de Lange för. Monika spelade gitarr och piano, Per trakterade fyra olika flöjter, basfiol och dessutom visslade han otroligt fint. Halvard Myhren, pastor i Arendal, skulle festtala. Han är känd för att förmedla kristen tro genom egna dikter och det fick vi höra många. Allt gjorde att det verkligen blev en fest.

Vid årsmötet avgick ordföranden Brit Olimstad och till ny ledare valdes Kristina Berg-Torskenäs som är svenska men gift med en norrman. Vi säger: Tack Brit för god gemenskap de här åren och välkommen Kristina i din nya uppgift. Guds välsignelse önskar vi er båda.

Böjda knän

Några tankar från Jesus-manifestationen, av Elly Kvissberg vid konferensen på Hjälmgården.

”Den 2 maj 2009 hade Jesus-manifestationen ett stormöte i Kungsträdgården i Stockholm med 18 000 deltagare.

Jag åkte dit från Södertälje och kom en timme för tidigt. Men jag fick en bra plats på en bänk ganska nära talarstolen. Kl. 15.00 skulle alla, som var ute på olika platser och vittnade, komma i led från olika håll. Det var flera talare på scenen, sång och musik avlöste talen. Det drog ut på tiden men avslutningen närmade sig.

Den siste talaren hette Tjebbo tror jag, och han arbetar med UMU, Ungdom Med Uppgift, i Sverige. Han berättade hur de hade satt ut bönealtare på vägen mellan Smygehuk och Trelikröset och mellan Stockholm och Göteborg. Han talade också om att ödmjuka sig inför Gud och

böja knä inför Honom. Hela skaran, de som kunde, böjde knä där i Kungsträdgården. Det blev mäktigt. Jag blev så berörd, och bad Gud förlåta min bekvämlighet.

Jag är ju gammal och har ont i ben och knän och har därför svårt att resa mig upp från golvet från en böjd ställning. Men här hemma har jag en pall som jag brukar vila benen på. Där böjer jag knä och det fungerar”.

Eftertankar

Jag tror det var fler än jag som kände ett stung i hjärtat när Elly berättade detta. Vi vet att förr var det ofta bön på knä i våra kyrkor och bönhus. Kanske Guds folk i Sverige verkligen skulle ödmjuka sig inför Gud och börja böja sina knän igen som ett bevis på att vi känner skuld inför Gud. Men det finns ny kraft att få och det lönar sig att söka Honom och få förlåtelse.

Barbro Fritz

Vi ber tillsammans

Tacka för:

- alla goda konferenser och läger där Gud har fått möta människor till både ande, själ och kropp
- alla våra kristna sommargårdar dit även människor med en icke uttalad tro söker sig och kan känna sig hemma
- all ordinarie personal som arbetat tillsammans med semestervikarier inom vård och omsorg och gett god vård
- vad Frälsningsarméns medicinska grupp har fått betyda och för dem som vill komma över till SKSF

Bed för:

- Saline-kursen i Göteborg den 19 september, för Dr Gabor Györi och övriga ansvariga

- aktiva SKSF-bönegrupper på olika håll och att fler grupper kunde komma igång
- kyrkomötet och de viktiga beslut som ska tas vad gäller vigsel av homosexuella, att Guds tanke med människosläktet får vara en ledtråd
- den aktuella dödshjälpsdebatten, att uppfattningen om livets okränkbarhet får fortsätta att vara vägledande och läkarna kan stå fasta vid att ge livshjälp i form av god palliativ vård i stället för aktiv dödshjälp
- sjuksköterskeutbildningen i Skövde att den får tillbaka sin examensrätt, utan den är utbildningen nedlägningshotad
- bönekonferensen Global Prayer Summit 9-12 oktober och HCFI:s internationella ledarkonferens 12-17 oktober i Malaysia

Larmrapport

På sista tiden vi sett och hört
larmrapporter stup i ett.
Forskarna hittar gifter i mängd.
Vår jordiska lustgård
snart verkar stängd.
Det är så mycket vi ej får göra.
Min gamla bil
ska jag helst inte köra.
Elda med ved är också fel –
det gör jag ej längre för egen del.
Men elen har blivit
båd farlig och dyr.
Ja, människan fått
ett stort bestyr
med att rädda jorden så skön.
Allt är nu farligt
för oss och miljön!
Smör och socker, kött och fisk
äter vi på egen risk!
Och kossorna på landet
ska inte ens få rapa!
Nej, nu får forskarna sluta gapa!
Jag vill inte se, jag vill inte höra,
allt vi inte
mer ska få göra.
Inte ens grönsaker är bra!
Nej, nu slutar ja´
För nu måste jag skynda,
om jag ska synda!
Så jag sätter på kaffet
och tar en kaka.
Å, vad farligt gott det ska smaka!

Ur "Silver" av Yvonne Malm

B-POST

Begränsad Eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med den nya adressen till:

Textorama
Box 427, 573 25 Tranås

Välkomna till en kursdag

INTERNATIONAL SALINE

om kristen tro, öppenhet och kompetens i patientrelationen

Plats: Tabernaklet, Storgatan 39 i centrala Göteborg
Tid: 19 september 2009 kl. 9.30-17.00 med avbrott för kaffe och lunch
Föreläsare: Dr. Gabor Györi, Ungern. Simultantolkning.
Kursavgift: 300:- plus lunchkostnad

”International Saline” är en övning som skickliggör kristen vårdpersonal i att dela med sig av Kristi kärlek till patienter i deras svåra stunder. Vi går igenom de många små stegen i en persons trosresa och hur vi som vårdare kan bli involverade i den processen. Kursen utgår från fem frågor som kan hjälpa deltagarna att hitta sin uppgift.

- Varför är tron viktig i vården?
- Vilka är tillfällena och barriärerna för att fullfölja Guds kallelse?
- Vad är min del i det hela?
- Vilka andra redskap kan hjälpa mig att plöja och så?
- Hur går jag vidare?

Ytterligare information om innehållet finns på www.InternationalHealthservices.org och i Hälsning Nr 2 2008 på SKSFs hemsida www.kristenivarden.nu.

Kursen är för deltagare från hela Norden och riktar sig till läkare, sjuksköterskor och all annan vårdpersonal i Norden

Övernattning kan ske på vandrarhem i närheten av kyrkan för 150-300 kr per natt eller hotell, centralt beläget, till rimliga priser.

Mer information kan erhållas genom Barbro Fritz, Västerlånggatan 22, 578 33 Aneby, tel 0380-402 46 eller via e-post: barbrofritz@telia.com eller Eivor Niklasson, Dr Westrings gata 4, 413 24 Göteborg, tel. 031-823 625

Anmälan bör ske senast 1 september till någon av ovanstående.